

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 11T/9/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914010027
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2016:6914010027.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudcom Mgr. Ivanom Antalom v trestnej veci obžalovaného ml. A. C., D.. XX.XX.XXXX v F. Z., pre prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1 Tr. zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23. februára 2016, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: ml. A. C. P. F. S. Á. H. C. , nar. XX.XX.XXXX v F. Z., trvale bytom F. Z. XXX, okres F. Z., bez pracovného pomeru,

sa spod obžaloby, ktorou mu je kladené za vinu, že

dňa 09.08.2013 okolo 16.00 h v katastrálnom území obce Y., v rybárskom revíri č. X-XXXX-X-X, vo vodnom toku N., pod cestným mostom v smere na obec Y., bez povolenia ulovil dvoch rakov riečnych (*astacus astacus*) tak, že rukami ich vylovil z potoka a následne jedného usmrtil, pričom bol pri čine prichytený policajtmí Obvodného oddelenia PZ Rimavská Seč, spoločenská hodnota raka riečneho bola stanovená na sumu 66,39 eur, čím poškodenej organizácii Slovenskému rybárskemu zväzu, Mestská organizácia SRZ Rimavská Sobota spôsobil škodu vo výške najmenej 66,39 eur,

t e d a

neoprávnene mal zasiahnuť do výkonu rybárskeho práva tým, že bez povolenia lovil ryby,

a tým mal spáchať

prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1 Trestného zákona,

o s l o b o d z u j e podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku, pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku samosudca poškodenú stranu Slovenský rybársky zväz, Mestská organizácia, Jesenského 5, Rimavská Sobota, IČO: 31 941 419, s celým nárokom na náhradu škody o d k a z u j e na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote podal dňa 13.01.2014 pod č. konania 1Pv/439/13/6609-12 obžalobu na obvineného ml. A. C. pre prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v tejto obžalobe a v skutkovej vete vo výrokovej časti tohto rozsudku.

V predmetnej trestnej veci bolo určené hlavné pojednávanie deň 11.11.2014, na ktoré sa však mladistvý obžalovaný nedostavil a preto bolo hlavné pojednávanie odročené na neurčito.

Následne Okresný súd Rimavská Sobota uznesením sp.zn. 11T/9/2014 zo dňa 04.02.2015 podľa § 241 ods. 1 písm. b/ v spojitosti s § 214 ods. 1 Tr. poriadku postúpil trestnú vec obžalovaného ml. A. C., D.. XX.XX.XXXX v F. Z., trvale bytom F. Z. XXX, ktorá je vedená na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 11T/9/2014, kde je trestne stíhaný z prečinu pytliactva podľa § 310 ods. 1 Tr. zákona, Okresnému úradu v Rimavskej Sobote, odboru starostlivosti o životné prostredie na prejednanie ako priestupok.

Proti tomuto uzneseniu však podal v zákonnej lehote sťažnosť prokurátor, ako aj poškodená strana v dôsledku čoho Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 3To/55/2015-88 zo dňa 27.05.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť toho istého dňa, podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a uložil mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Z odôvodnenia zrušujúceho uznesenia krajského súdu vyplýva, že okresný súd pochybil predovšetkým v tom, že keď samosudca určil termín hlavného pojednávania, ktoré potom odročil z dôvodu neprítomnosti mladistvého obžalovaného, po tomto úkone už nemohol obžalobu prokurátora opakovane preskúmať a vo veci rozhodnúť. Obžalobu totiž už predtým preskúmal a na podklade ustanovenia § 241 ods. 1 písm. l/ Tr. poriadku vo veci nariadil hlavné pojednávanie. Okresnému súdu bolo v tejto súvislosti preto nariadené vykonať vo veci hlavné pojednávanie a na podklade vykonaných dôkazov v nej rozhodnúť, pričom podľa názoru krajského súdu nie je v tejto súvislosti vylúčený ani postup súdu v zmysle § 280 ods. 2 Tr. poriadku. Súd sa mal v ďalšom vysporiadať aj s príslušnou argumentáciou prokurátora a jeho odkazmi na obsah jednotlivých ustanovení Zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajín v znení neskorších predpisov.

Po vrátení veci a následnom vykonaní procesných úkonov smerujúcich k zabezpečeniu účasti mladistvého obžalovaného na hlavnom pojednávaní, bolo hlavné pojednávanie v predmetnej trestnej veci vykonané dňa 23.02.2016.

Obžalovaný ml. A. C. na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku vyhlásil, že sa cíti byť vinný zo skutku, spáchanie ktorého mu je v obžalobe kladené za vinu.

Samosudca následne obžalovanému po jeho vyhlásení o tom, že sa cíti byť vinný, položil otázky podľa § 333 ods. 3 Tr. poriadku, a to podľa:

písm. c/ - či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,

písm. d/ - či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa mohol radiť o spôsobe obhajoby,

písm. f/ - či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako prečinu,

písm. g/ - či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,

písm. h/ - či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý prečin.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný na otázku položenú mu podľa § 333 ods. 3 písm. f/ Tr. poriadku, teda či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, odpovedal nie, jeho vyhlásenie o vine nemohlo byť prijaté.

Obžalovaný pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že v uvedený deň boli v potoku, kde chytali raky, on chytil dva raky, ktoré si dal do tašky, následne prišli policajti. Vzhľadom k tomu, že pri svojom výsluchu v prípravnom konaní uviedol, že chytil len jedného raka a žiadneho nezabil, čo bolo v rozpore s jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní, bol na hlavnom pojednávaní tento rozpor odstraňovaný. Obžalovaný k tomu však uviedol len toľko, že chytil dvoch rakov, pričom jeden z nich mal iba chvost.

V ďalšom bol vypočutý svedok O. G., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že pre odstup času si pamätá len toľko, že v kritický deň vykonával službu s kolegom B. a keď vchádzali do obci Y., tak zastali na moste, lebo videli ako sa v potoku nachádzajú deti, tieto sa hrali a niektoré chytali raky. Pamätal si, že medzi tými čo chytali raky, bol aj obžalovaný a podľa neho našli asi tri uložené raky.

Obžalovaný sa k jeho výpovedi nevyjadril a nemal na svedka žiadne otázky.

Svedkyňa O. C., zákonná zástupkyňa obžalovaného uviedla, že o celej veci sa dozvedela až následne, a to po tom, ako bola spolu so synom predvolaná k výsluchu na políciu a až vtedy sa dozvedela, že synovi sa kladie za vinu, že chytal raky.

Okrem výsluchu uvedených svedkov samosudca na hlavnom pojednávaní podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku so súhlasom prokurátora a obžalovaného prečítal aj výpovede svedkov z prípravného konania, a to M. L. N., U. B., H. S. V. O. V. S. a ďalej podľa § 269 Tr. poriadku boli prečítané nasledovné listinné dôkazy: zápisnica o ohliadke miesta činu s náčrtkom, zápisnica o vydaní vecí, cenník, správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota o povesti, správa o povesti, správa o priestupkoch a odpis z registra trestov, voči ktorým obžalovaný nemal žiadne pripomienky.

Po vykonaní vyššie uvedeného dokazovania dospel samosudca k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Prokurátor v obžalobe kládol obžalovanému za vinu, že skutkom tam popísaným sa dopustil prečinu pytliactva podľa § 310 ods. 1 Tr. zákona.

Z výsluchu samotného obžalovaného a svedka G. na hlavnom pojednávaní a z čítaných zápisníc o výsluchu svedkov z prípravného konania mal samosudca za preukázané, že dňa 09.08.2013 okolo 16.00 h mal. A. C. skutočne bez povolenia lovil raky vo vodnom toku N. pod cestným mostom v smere na obec Y. v rybárskom revíri č. X-XXXX-X-X.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 95 ods. 2 Trestného zákona prečin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, nie je trestným činom, ak ho spáchal mladistvý a ak je jeho závažnosť malá.

Podľa § 310 ods. 1 Trestného zákona sa prečinu pytliactva dopustí páchatel' ak neoprávnene zasiahne do výkonu práva poľovníctva alebo do výkonu rybárskeho práva tým, že bez povolenia loví zver alebo ryby alebo loví zver alebo ryby v čase ich ochrany alebo zakázaným spôsobom, alebo kto ukryje, prechováva, alebo na seba alebo na iného prevedie zver alebo ryby neoprávnene ulovené alebo nájdené.

Za prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1 Trestného zákona je možné uložiť trest odňatia slobody až na dva roky.

Prečinom podľa Trestného zákona je trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo úmyselný trestný čin, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej

sadzby neprevyšujúcou päť rokov a zároveň jeho závažnosť prevyšuje mieru nepatrnú (u mladistvých mieru malú).

Trestným činom je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak. Pojem trestný čin možno charakterizovať ako súhrn objektívnych a subjektívnych skutočností, podmieňujúcich trestnú zodpovednosť, teda skutočnosti, charakterizujúcich individuálne určitý ľudský zásah do vonkajšieho sveta, ak sú v ňom naplnené znaky činu uvedeného v Trestnom zákone. Z toho vyplýva, že nie každý skutok je trestným činom. Trestným činom je skutok len vtedy, ak napĺňa obligatórne znaky skutkovej podstaty niektorého trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona a zároveň je jeho závažnosť, s ohľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela väčšia ako nepatrná, resp. u mladistvých ako malá.

Následkom trestného činu bol zásah do práva loviť ryby, a teda konanie v rozpore s ustanovením § 10 ods. 1, § 13 ods. 1 písm. a/ zákona č. 139/2002 Z.z. zo dňa 15. februára 2002 o rybárstve v znení neskorších predpisov s tým, že týmto konkrétnym skutkom nebola spôsobená ani škoda malá. Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 139/2002 Z.z. zo dňa 15. februára 2002 o rybárstve v znení neskorších predpisov loviť a privlastňovať si ryby v rybárskych revíroch môžu len osoby, ktoré sú držiteľmi platného rybárskeho lístka a platného povolenia na rybolov.

Podľa § 13 ods. 1 písm. a/ zákona č. 139/2002 Z.z. zo dňa 15. februára 2002 o rybárstve v znení neskorších predpisov zakazuje sa používať na lov rýb výbušniny, otravné látky, harpúny, bodce, udice bez prútov, ako aj strieľať ryby, loviť ryby pod ľadom, loviť ich na šnúry a podsekávaním udicou, do rúk a do ôk.

V danom prípade konanie mladistvého obžalovaného, hoci napĺňa formálne znaky prečinu, nie je s ohľadom na ustanovenie § 10 ods. 2, § 95 ods. 2 Trestného zákona prečinom a to s poukazom na nebezpečnosť činu pre spoločnosť, ale iným protiprávnym konaním, ktoré by mohlo byť kvalifikované ako priestupok.

Spôsob a okolnosti vykonania činu boli jednoduché, spočívajúce v odchyte rakov rukami, pričom bol hliadkou policajného zboru prichytený, a teda jeho závažnosť nie je väčšia ako malá.

Pohnútkou páchatela bola zvedavosť mladistvého, kde takáto pohnútká nedosahuje nebezpečnosť pomsty, zisťovosti, rasovej neznášanlivosti alebo množstva iných pohnútok, ktoré páchatelov vedú k páchaniu trestnej činnosti.

Aplikácia ustanovenia § 95 ods. 2 Trestného zákona v posudzovanej veci je prejavom akceptácie formálne - materiálneho poňatia prečinu. Čisto formálne ponímanie trestného činu by totiž viedlo k prílišnej tvrdosti, najmä ak ide o posudzovanie trestnosti menej závažných foriem kriminality u mladistvých páchatelov.

V posudzovanej veci bolo potrebné zohľadniť v súhrne všetky skutočnosti, ovplyvňujúce závažnosť prečinu. Predovšetkým osobu páchatela, následky činu ako aj možnosť nápravy mladistvého páchatela. Berúc do úvahy pohnútku páchatela, ktorý nebol súdne trestaný a doposiaľ sa nedopustil ani žiadneho priestupku. Zároveň s poukazom na postoj páchatela k trestnej činnosti a skutočnosť, že sa k trestnému činu priznal bolo potrebné rozlíšiť stupeň závažnosti činu vykazujúceho znaky prečinu, čo poukazuje na možnosť zohľadnenia okolností podľa § 36 písm. j/, písm. l/ Trestného zákona.

Podľa § 92 ods. 1 písm. u/ zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov priestupku sa dopustí ten, kto odchyťava a usmrcuje živočíchy (§ 4 ods. 3).

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na ochranu zložiek životného prostredia osobitné predpisy, pričom v odseku 3 citovaného ustanovenia je negatívne vymedzenie predmetu pôsobenia zákona. Zložkou životného prostredia sú aj živočíchy, a teda aj raky, pričom vody nie sú súčasťou negatívneho vymedzenia pôsobnosti zákona o ochrane prírody a krajiny. Zákon o ochrane prírody a krajiny je všeobecnou normou, ktorá pri ochrane životného prostredia odkazuje na osobitné predpisy, takýmto je i zákon č. 139/2002 Z.z. zo dňa 15. februára 2002 o rybárstve v znení neskorších predpisov, pričom v prípade ak tento špeciálny predpis neobsahuje ustanovenia, platia ustanovenia zákona o ochrane prírody a krajiny, kde zákon o rybárstve neupravuje priestupky pri neoprávnenom love rýb, a teda vo veci je na mieste použiť ustanovenia všeobecného zákona.

Samosudca konanie obžalovaného vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, citované zákonné ustanovenia a s prihliadnutím na osobu obžalovaného a nepatrný stupeň nebezpečnosti jeho konania, posúdil tak, že nejde o trestný čin ale o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom podľa ustanovenia § 92 ods. 1 písm. u/ Zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, preto v celom rozsahu rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Vzhľadom na to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný skutok sa stal dňa 09.08.2013, súd s prihliadnutím na ustanovenie § 20 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch zisťoval, či môže byť predmetný skutok prejednaný iným orgánom ako priestupok.

Podľa § 20 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, priestupok nemožno prejednať ak od jeho spáchania uplynuli dva roky; nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia.

Podľa § 280 ods. 2/ Tr. poriadku súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať.

Ak v prípade prejednávania prečinu na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd v dôsledku materiálneho korektívu (§ 10 ods. 2 Tr. zákona) dospeje k záveru, že nejde o prečin, ale že žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať, a vo veci ešte môže konať (napr. skutok ešte nie je premlčaný), neoslobodí obžalovaného spod obžaloby ale postupuje podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku. Ak však súd zistí premlčanie stíhaného skutku, obžalovaného oslobodí spod obžaloby podľa ustanovenia § 285 písm. b/ Tr. poriadku.

Z vyššie uvedených dôvodov a s prihliadnutím k tomu, že od spáchania skutku, t.j. 09.08.2013 ku dňu rozhodnutia predmetnej veci súdom, t.j. 23.02.2016 prešlo viac ako dva roky, mal súd za to, že predmetné konanie obžalovaného nie je možné postúpiť príslušnému orgánu na prejednanie konania obžalovaného ako priestupok, pretože skutok je už premlčaný, preto súd obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku oslobodil.

Zároveň bola poškodená strana podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku odkázaná s celým nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. neoprávnenne mal zasiahnuť do výkonu rybárskeho práva tým, že bez povolenia lovil ryby,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Okresnom súde Rimavská Sobota ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. poriadku).

Obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. poriadku).

Príbuzní obžalovaného v priamom rade (jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh) pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. poriadku).
Zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. poriadku).

Orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, ako aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. poriadku).

Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. poriadku).

Zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. poriadku a § 45/1 Tr. poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.